

Ulan Cwenor: Stanisław
23. B. S. Komp. Dowodz. Pl. Rozp.

M. p. 14 II 1943:

6426

Wd.

6426

Kwestjonariusz.

~~Stanisław~~ Stanisław urodzony dnia 17 XII 1922 r.

W roku 1935 ukończył 7 klas powszechnych w Chyrowie. Po ukończeniu wstąpił do warsztatu slusarskiego Romana Odrińskiego ucząc się jednocześnie do szkoły Zawodowej "wydziału metalurgicznego" w Trawnie gdzie ukończył 3 klasy. Stan cywilny kawaler. Dnia 17. XII 1939. aresztowany i przebywał w więzieniu w Dobromilu do dnia 7 lutego. Okolicznością aresztowania było oskarżenie o przechowywanie broni i przynależność do Polskiej Tajnej Organizacji. Z braku dowodów został uwolniony i wywieziony 21 lutego na Sybir wraz z rodziną na przymusowe roboty do "Omskiej obłasti" Znamieńskiego

rejoun⁹. Obóz był w lesie obozowy bagnami
jako mieszkanie były dwa maleńkie
drewniane „baraki” bardzo niskie. W tych
barakach były zrobione „pryzmy” dymu rzędami
tak niskie że zaledwie można było

leżąc przesnąć się na postawie. Jeszcze
gorzej było z żywnością bo wyładowało
tak mało że jak gdyby nie własne żywno-
wość otrzymaną z rannymi za odwieci i
inne rzeczy można by wyżyć. Chyżjanie
mieła mowy gdyż było tak dużo ludzi
że zaledwie można było się przecisnąć.

Obóz nosił nazwę Nowo Jagodinski lesu
uszczok i ~~zabijacy~~ byli tam, wielu

umarło z wyścieńczenia i różnych
chorób zakaźnych. Podaje kilka osób
przebywających razem z nami a to są
Polesław Sztant, Mieczysław Souwka,
Mieczysław Ginalski, Józef Chmiel,
Stanisław Chmiel, Czapota Gregora,
Czesław Bronisław, Izorek Stanisław

i wielu innych. [Byli to ludzie z ³ ~~arabów~~ ^{64:6} gdy
przyjeżdżali, ale wskutek ciężkiej pracy
i wielkiej plagi jaką były latem komary
Ostali się niedostępnymi starcami.] ^{64:9}
^{64:1}

Wczesnym rankiem była poludka i po sporządzeniu
kontroling chleba z gorącą wodą szło się do
pracy. Było to przecinanie dróg przez lixua
bagna dla porządowania rima drogi
lodowej dla zworu drewna, lub ściąganie
drewna. Gdy się już zaczęło ściemniać
potrzebowaliśmy z solwty mokry
i so pas, i wyzerpanie. Norma była
tak duża że przy takim odrywaniu
nie można było wypetnie. Ubranie stanowiły
patargane Sachmony lub swyje
przywierzone z domu. I kulture i o innych
przeżyciach nie było kiedy myśleć. Straszne
był ostropunek władz N. K. H. D. do Polaków
za najmniejsze choćby przewinienie karano
głodem przez parę dni i karcerem i nie
mówiżę gdy by ktoś osmielił ^{się} nie wyjść
na wolność.

Wierzę, że wiadomo chwyciły by być najgorszej choroby.
Informacji o Polsce nie było żadnych gdyż
nie dopuszczano żadnych pism i listów
do Polski można było napisać ale przy
kewenire listu przez S.K.W.D. prawie nigdy
nie dochodził do rąk adresata. Na całym
obszarze był jeden lekarz który i tak prawie
nigdy nie posiadał środków lekarskich
Szpital był odległy o 36 km. tak że nie
było mowy o szpitalu. Śmiertelność była
bardzo duża gdyż około 300 ludzi zostało
się more potwora. Zostałem ewakuowany
w listopadzie 1941 roku. Do Polskiej Armii
jechałem sam na własną rękę pomóc
jedynie utrzymaną zawodnikiem Polskiej
Głównie w Nowosybirsku w Altajach
Do komisji polskiej stawiałem w
Guzarach dnia 23 kwietnia.